

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan zvečer, izmihli nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko dežele za vse leto 26 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hoče sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez istodobne vpošiljanja naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterstopne petit-vrste po 12 h, če se se oznanilo tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5, tu sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Shodek v Toplicah.

Z Dolenjskega, 6. maja.

Te dni sta dr. Šusteršič in toplički župnik Podboj svojim pristašem v Toplicah priredila »tejater«. Nastopila sta kot politična Ribničana. Topličani ljubijo »špasa«, je povedal župnik Podboj v »Slovenec« in zato so bili »humoristično osoljeni vsi govorniki«, kar jih je bilo slišati na shodu v Toplicah.

Na shod se je zbralo kakih 70 do 80 moških, katerim se je pridružil kakih 60 žensk in otrok. Tež klavirni družbi je pridigoval dr. Šusteršič.

Ta govor, ki ga je imel dr. Šusteršič v Toplicah, spada med najslabše, kar jih je kdaj javno govoril. Znana stvar je, da je dr. Šusteršič jako slab govornik. Dokler govori mirno, je dolgočasen, če se razburi, pa začne lajati. Njegov organ je surov in surovo so tudi njegove primere. Njegovi »šlagerji« so vedno preračunjeni za kravarje, duhovitosti in elegancije ni še nikdo zasledil v njegovih govorih.

Za Topličane se dr. Šusteršiču že celo ni zdelo vredno, da bi se bil količkaj potrudil. Kar jim je ponudil v svojem govoru — to so revni posnetki iz različnih člankov, ki jih je dr. Šusteršič čital v različnih listih. Same stare, stokrat premele reči. Čitajočim govor dr. Šusteršiča se nam je zdelo, da bi vsak »Daničar« lahko kaj boljšega sestavil.

Šusteršič je govoril o nagodbi z Ogrsko in o volilnem redu, o dr. Tavčarju in o njegovem premoženju, o uboštvu katoliške cerkve, katera po Šusteršičevem zatrdilu nima nič drugega, kakor samo cerkvena poslopja, in o strahovladi birokratizma, o Lapajnetu in o veleposestvu ter končno napovedal, da bodo klerikalci nadaljevali boj, dokler ne dobe v roke deželnega zbora.

Dr. Šusteršič se menda sam sramuje teh čenč, ki jih je klatil v Toplicah. Drugače si pač ne moremo tolmačiti dejstva, da je v »Slovenec« dal priobčiti samo petino tega, kar je govoril, dasi je neki lemenatarček ta govor v potu svojega obraza stenografiral.

No, dr. Šusteršiča je res lahko sram. Od vsega, kar je povedal na shodu, je zbranim volilcem, tercialkam in otrokom, ostalo le eno v spominu: »Da ima dr. Šusteršič glavo na pravem štilu nasajeno.«

Na shodu je namreč dr. Šusteršič dobesedno rekel: »Vidite možje krščanski, tukaj Vaš gospod župnik so od tam doma, kakor jaz; prava »locomona« sva, oba Ribničana. Gospod me poznajo, kaj sem jaz; vidite, možje, tudi vi se lahko sami prepričate, da imam glavo na pravem štilu nasajeno.«

Zbrani klerikalni backi, tercialka in otroci so si radovedno ogledovali to glavo, ki je na pravem štilu nasajena. Ker je ta glava tudi usta široka odpirala, so se nekateri poslušalci vsled naravne asocijacije idej takoj spomnili tiste figure, ki jo je bilo časih na pustini torek videti v Ljubljani. Brna je imela na štilu nasajeno glavo in je tudi široko odpirala usta. Reči se mora, da je dr. Šusteršič samega sebe prav izborno karakteriziral; njegova glava sicer ni nasajena na štil, ali da je mož prava in resnična politična brna, o tem ni nobenega dvoma.

Lahko bi navedli celo vrsto takih budalosti, ki jih je dr. Šusteršič zagrešil v Toplicah. Take je tvezil, da se je še njegov somišljenik Dular jezil. Posebno ko je Šusteršič pripovedoval, kako je ministra prijel zaradi izkaza o izseljevanju.

»Veste možje, do l. 1894. nam je vlada dajala vsako leto črno na belo, koliko kmetov se je s Kranjskega izselilo v Ameriko. Pa po-

vejte možje, če nam te številke niso velikopomagale. (!) Potem je pa vlada s temi številkami kar utihnila. A jaz sem šel na Dunaj. Stopim pred ministra in mu rečem: gospod minister, jaz hočem številke, koliko kranjskih kmetov je šlo v Ameriko, zakaj te številke so zame strašno važne in tudi za moje volilce.«

»Eklet, take bedarije,« se je jezil Dular in tudi nekateri razumnejši ljudje so se posmehovali; župnikova garda pa je trdno stala in ko bi ji s krampi puščali, bi se ji ne bilo zasvetilo.

V svoji reklami za Šusteršičev shod je »Slovenec« grozil »le poskusite« in pristojna oblast je temu primerno odredila varnostno asistenco. »Slovenec« se je bal, da liberalci razženo shod. Stori bi bili to lahko, ali čemu naj bi se bili spuščali v tak boj? Pokazalo se je na shodu, da je od 300 mož le kakih 70 do 80 na župnikovi strani in s tako stranko se res ni vredno ruvati. Prav pa je bilo, da se je dr. Šusteršiču »mudilo« na vlak in da je zbežal, predno je bil shod končan. Pravi, da ga je župnik hotel zadrževati, a Šusteršič da mu je rekel »gvišno je gvišno« in je raje pobegnil pred koncem shoda, kakor da bi se bil izpostavil kakim morebitnim sitnostim. Mož vidi že povsod strahove!

Vojna na Daljnem Vztoku.

Vladivostoško brodovje se giblje.

Listu »Central News« se brzojavlja: Štiri ruske torpedovke iz Vladivostoka so v petek opoldne pri Hokajdu napadle neko japonsko jadrnico, jo obstrlele in zažgale, nakar so odplule proti severu.

Z goreče ladje so kasneje rešili štiri pomorščake.

Po poročilih iz drugega vira so preje Rusi ujeli kapitana dotične ladje in se nato oddaljili v smeri proti severozapadu, najbrže proti Vladivostoku.

V Londonu se sodi, da so ruske torpedovke izvršile ta pohod z namenom, da bi v interesu admirala Roždestvenskega razdelile japonsko brodovje.

Ta vest se potrjuje tudi iz Tokija. Reuterjevemu uradu se namreč poroča iz Tokija:

Štiri torpedovke ruskega vladivostoškega brodovja so se v petek pojavile zapadno od otoka Jeso in so ob rtu Sutsu zasegle neko japonsko jadrnico ter jo zažgale.

Kapitana dotične ladje so Rusi ujeli.

Torpedovke so nato odplule v smeri proti severozapadu, najbrže so se vrnile v Vladivostok. Posadki se je posrečilo, se rešiti na kopno.

Zaplenjene ruske torpedovke.

Iz Berolina se poroča: Vlada je odredila, da se smejo v Ljubeku zaplenjene ruske torpedovke zopet vrniti v Kiel. Tamkaj jih je pregledal in preiskal admiral Baradon in izjavil, da zaplenjene ladje niso torpedovke, marveč mali parniki, ki bodo služili zgolj za zabavo.

Vlada je baje z ozirom na to izjavo preklicala svojo prepoved, da bi se imenovane ladje ne smele prepeleti na Rusko.

Vesti z mandžurskega bojišča.

Dopisnik »Novega Vremena«, Lodiženski, javlja iz Hunčulina: I. t. m. sta semkaj dospela generala Kuropatkin in Kaulbars.

General Cerpicki, poveljnik 10. armadnega kora, mi je sporočil, da je te dni polkovnik Ahacijev razbil dva eskadrona japonskih dra-

goncev in jim odvezl 250 volov. Senzacijo vzbujata tukaj privatno poročilo, da je admiral Roždestvenski že prodril do Vladivostoka.

Ako bi se to uresničilo, bi se moral temeljito spremeniti japonski, a tudi naš vojni načrt. Trdovratno se zatrjuje, da preide v tem slučaju iniciativa, ki je bila doslej vedno na japonski strani, v naše roke.

Kuropatkin se vrne v domovino?

»Peterburgski Listok« poroča iz baje zanesljivega vira, da se general Kuropatkin v kratkem vrne z bojišča, ker je obolel na živcih.

Šel bo v pokoj in bo živel na svojem posestvu. Za poveljnika prve mandžurske armade je baje določen poveljnik 4. sibirskega armadnega kora, general Zarubajev.

Poročilo velikega kneza Nikolaja.

Iz Pariza se poroča: Iz uradne ruske strani se dementuje vest, da bi bil veliki knez Nikolaj Nikolajevič v svojem poročilu prišel do sklepa in prepričanja, da ni več mogoče vojne nadaljevati. Nasprotno, veliki knez naglašava v svojem poročilu, da se je odredilo vse potrebno, da se nadaljuje vojna proti Japonski z vso močjo in odločnostjo.

Obsojen Rus.

Rus Vladimir Antonovič Horvici, ki so ga 22. m. m. zaprli, ker je brez dovoljenja bival na otoku Pulo Brani, ki je vladna last, je bil, kakor se poroča iz Singapura, obsojen na trimesečno ječo. Razen tega so ga obsodili še na denarno globo 250 dolarjev, ker je imel sabo pravice za risanje. Horvici se je proti razsodbi pritožil. Ker je položil 1000 dolarjev varščine, so ga pustili na svobodi.

LISTEK.

Kraljevica.

Morsko kopališče in klimatično zdravilišče.

Na morje! na morje! — je enoten klic kontinentalca, kadar hoče ob prostem času odpočiti si dušo in telo. To ni samo neká težnja za morjem, tem veličastnim in mogočnim elementom, z vsemi svojimi čari in lepotami, nego opravičeni izliv duše, ki prihaja iz izkustva, da je morje postalo najboljšje, najhitrejše in najstalnejše sredstvo za odmor, ojačenje in ozdravljenje izmučenega, slabega in razrovnanega organizma. In vse hrepeni zdaj za morjem, po morju ... To novo čuvstvovanje je ustvarilo vsa morska kopališča ob Jadranskem morju, a med njimi se odlikuje naše hrvatsko Primorje. Tukaj hočem izpregovoriti o Kraljevici; ker so nam bratje Slovenci redni gostje, mislim, da jih bo zanimalo, ako vržem par refleksij o tem lepem mestecu kot morskem kopališču in klimatičnem zdravilišču ter ga s tem priporočim svojim prijateljem in znancem.

Merodajno sodbo je napisal dr.

K(oič?) v nekem hrvatskem časopisu in v glavnih potezah mu bom sledil tudi jaz.

Ker leži Kraljevica ob morju, dobiva od njega vso svojo vlažnost, ki jo povzdiguje na mesto prvih primorskih kopališč. A, da je morje velike blagodarnosti in neprecenljive koristi za vsak ljudski organizem, o tem ni dvoma. »Morski zrak ni ne le najbolj čist in najbolj gost, nego je tudi gotovo zmerom vlažen, ker vsebuje množino morske vode, pred vsem pa, kadar veje veter z morske strani. Čistost zraka prihaja od tod in nima v sebi ne samo nič prahu, ampak tudi ne drugih škodljivih snovi, kakor n. pr. miazmov in bacilov, ali vsaj ne v toliki meri, kakor v drugih krajih, a razen tega se nahaja v morskem zraku mnogo ozona, tega potenciranega kisika. Gostost zraka je tako velika, da kaže barometer 760 mm; z vsakim vdihavanjem dobiva torej telo več zraka in pri tem tudi kisika, vsled česar srce mirneje deluje, bitje njegovo je polnejše, dihanje pa lažje in globokije. Vdihavanje vlažnega morskega zraka nadomestuje vsako umetno inhaliranje ne samo zaradi svoje vlage, nego tudi radi solnih snovi, ki se gotovo vedno v njem nahajajo. O

tem vedó najbolj pripovedovati oni, ki bolehalo na kroničnem kataru dihal, kako jim je neprenosljiv suhi zrak, a nasprotno, kako blagodejen je vlažni morski zrak s svojimi solnimi snovmi. — Morske kopeli s svojo solno vsebino (v Kvarnerju 4%) jako vplivajo na človeški organizem, istočasno pa nudijo užitek morskega zraka in s tem nadkriljujejo daleko vse druge. Razen zraka in kopanja v morju ima velik vpliv intenzivna solnna svetloba. Vobče je znano, kako svetloba in toplota solnna blagodejno delujeta na vsak organizem. Še do nedavnega časa razumelo se je pod imenom »morske kopeli« samo severno, pozneje pa tudi vzhodno morje, toda zadnji čas so dosegla to ime tudi kopališča ob Jadranskem morju in to s popolno pravico, ker je Jadransko morje istotako slano, kakor severno, in ker nima onih valov, zato je mogoče plavanje, pa tudi daljše bivanje v vodi radi njene večje toplote. Raztezajoč ta splošna navodila na Kraljevico pravi dr. K.: »V Kvarnerju je počeniš od aprila do novembra in decembra glavni veter od zapada takozvani »maestrak«, ki piha vsak dan od 9 ure zjutraj do 6. ure zvečer. Ker je za Kraljevico zapadna stran morska

stran, je kraj povsem deležen tega vetra. Ta veter piha vedno z enako silo ali s tako, da se more s popolnoma majhnimi ladjicami in brez vsake nevarnosti cel ta čas voziti po morju. Temu vetru zahvaljuje Kraljevica ne samo svojo zmerno toploto ob najbolj vročih dnevih, nego tudi čisti morski zrak, ki izvanredno okrepljuje dušo in telo. Gostje v Kraljevici to dobro vedo in uporabljajo ta čas ali v kopeli ali se sprehajajo po morski obali ali — kar je najlepše — v jadrnicah in križarju semtertja popolnoma po svoji volji. Ker je ravno morski zrak najglavnejši činitelj, ki na morju popravlja narušeno zdravje in daje utrujenemu telesu in prenapetim živcem nove sile in zaželjeno okrepčanje, zaradi tega povzdiguje omenjeni veter Kraljevico med prva klimatična zdravilišča.

Drugi činitelj so morske kopeli, tople ali one na prostem morju. O prvih hočem govoriti, ko pridemo do novega hotela »Liburnia«. Morsko kopališče je oddaljeno komaj 5 minut od mesta in oddeljeno z malim polnotočičem, zvanim »Lanterna« po svetilniku, ki se nahaja na rtu. De njega vodi prekrasna cesta in sicer: ena krajša povprek in druga ob morski obali okoli svetilnika.

Na prvi, počeniš od »Ikvera«, posadilo se je sedaj 10.000 malih borovcev, kateri bodo, ko zrastejo, spajali oni prekrasni borovi gozdiči pri kopališču in cela cesta bo podobna lepemu urejenemu drevoredu. Kopališče samo stoji po svojem naravnem položaju in svoji uredbi na nivou modernega kopališča. Vetrni s kraja je popolnoma zaprte, akoravno leži na odprtem morju. Renovirane kabine so skozinskoz vzorne, a bistra in čista voda, na dnu pa fini droban pesek povzdiguje zelo njegovo vrednost. Da se pred kabinami do morja razprostira planjava suhega peska, je z zdravstvenega in praktičnega stališča velike važnosti. Kadar prihajajo roditelji z malimi otroki v druga kopališča, nosijo deco v vodo; ta procedura je navadno spojena z vikom in jokom. Nasprotno temu se da v Kraljevici otroke na pesek in četudi jim zabranijo iti v vodo, ne mine niti deset minut in otroci hočejo že biti v vodi — in to brez vsake nevarnosti za življenje, ker se morje le polagoma poglablja, kar je ravno izjemni položaj našega kopališča. To je velike blagodejnosti tudi za neplavalce, ki morajo v drugih kopališčih biti vedno oprezní in pazljivi radi nagle globločine, v Kraljevici pa se morejo povsem komodno valjati, se igrati in se polagoma učiti plavanja. (Konec pril.)

Kapitan Klado.

Iz Petrograda se poroča: Kapitan Klado, ki je bil imenovan za prvega častnika na oklopni križarki »Gromoboj«, je prosil, da se ga izroči sodišču, ako je kaj protizakonit tega navedel v svojih razpravah o vojni.

Državni zbor.

Dunaj 7. maja. V večerajšnji seji je govoril v glavni razpravi o carinskem tarifu samo posl. Práček, nakar se je glavna debata zaključila ter sta se izvolila glavna govornika. Posl. dr. Bassa (glavni govornik contra) je poudarjal v svojem govoru, ako bodo Nemci grozili z nemškimi državnimi jeziki, potem bo treba nastopiti z edinim sredstvom, ki je proti temu na razpolago ter storiti parlament zopet brezploden. Prorokoval je tudi, da pride brezprogramno revizija dualizma v gospodarskem, političnem in državnoopravnem oziru. Za generalnim govornikom posl. Kinkom so še govorili poslanci Garapich, Skene in dr. Bärreither, nakar se je sklenilo preiti v podrobno razpravo, kar se zgodi prihodnje sredo.

Iz odsekov in klubov.

Dunaj 7. maja. Nagodbena komisija gosposke zbornice ima sejo prihodnji torek. Dokler poslanska zbornica še razpravlja o carinskem tarifu, bavila se bo komisija z informacijami, kako vpliva ogrska kriza na tostransko državno polovico.

Železniški odsek je sklican k seji prihodnje sredo. Kot prva točka je na dnevnem redu poročilo pododseka o prekoračenem kreditu pri alpskih železnicah.

Odsek nemške četvorice je imel večeraj sejo ter se je posvetoval o razdelitvi parlamentarnega dela. Od vseh strani se je poudarjalo, kako potrebno je, da se proračunski provizorij pravčasno dožene ter se s tem prepreči, da ne zapade parlament v prejšnje mrtvilo. (Ako je Nemcem res za delavnost parlamenta, potem pa naj ne izzivajo znova z nemškimi državnimi jeziki.)

Kriza na Ogrskem.

Budapešta, 7. maja. Vodilni odbor združene opozicije je imel sinoči sejo ter se bavil poglobitno z znano izjavo hrvaških poslancev. Več članov je zahtevalo, da mora opozicija na to izjavo odgovoriti. Vnela se je ostra debata, a končno se ni ničesar pozitivnega sklenilo.

Budapešta, 7. maja. Poslanska zbornica je večeraj nadaljevala debato o adresi. Posl. Babo je vprašal ministrskega predsednika, zakaj je vlada umaknila reformo ljudskošolskega zakona. — Grof Tisza je odgovoril, da zakon ni umaknjen, temveč samo začasno odstavljen z

dnevnega reda. Nadalje je rekel ministrski predsednik: »Državljeni nemadjarstvi narodnosti morejo biti le tedaj svobodni državljani ograde očetnjave ter morejo gojiti koristi svojega lastnega plemena, ako se s katero ogrsko politično stranko spojijo. V javnem življenju ne smejo nastopati kot narodnostne skupine, temveč kot člani ogrske stranke. Tisti, ki se v ogreškem javnem življenju ločijo in osamljajo, zavzemajo ne samo glede zvestobe do domovine dvoumno stališče, temveč poonejo tudi izdajstvo na lastnem plemenu. (Poslanec nemadjarstvi narodnosti so hrupno ugovarjali, z levece pa se je Tissi viharno ploskalo.) — Posl. baron Banffy je izjavil, da je namen spomenice jasno dognati, ali imajo še ustavo, ki odgovarja sistemu parlamentarizma. Glede narodnostnih zahtev je rekel, da morajo vsi ogrski državljani delovati na to, da se čimdalje bolj zmanjšuje Ogrski značaj večjezične države. — Posl. baron Daniel je ostro kritikoval spomenico, dočim je posl. Molec, dasi liberalne stranke, izjavil, da sprejme spomenico, češ, da mu blagor dežele mora biti nad strankinimi koristmi,

Budapešta, 7. maja. Ministrski predsednik grof Tisza se je večeraj odpeljal na Dunaj ter bo danes dopoldne poročal cesarju o položaju.

Nemiri na Ruskem.

Varšava 7. maja. Poljska socialistična stranka je izdala poziv, v katerem poziva delavce, naj se vrnejo na delo, ker se ni prišel čas, da bi se pričela splošna revolucija. Delavci naj potrpijo ter se pripravijo na končni boj za svobodo.

Moskva 7. maja. V industrijskem mestu Oržehov-Sujevo so bili baje veliki nemiri ter so nezadovoljni delavci požgali 50 poslopij.

Petrograd 7. maja. V Lugaske so bili o praznikih tudi večji nemiri. Kmetje so oropali dvajset graščin.

Moskva 7. maja. Zaprl so odvetnika Stahla in Tešenskega, ki sta pristaša meščanske demokratične stranke.

Dogodki v Macedoniji.

Solun 7. maja. Čimdalje jasneje se kaže, da so grške čete v turški službi. Turškim vojakom je utazano, da ne smejo streljati na Grke, a šestokrat se zgodi, da vzamejo Turki Grke, ki so bili ranjeni, v svoj tabor ter jih zdravijo. Tudi grede turške oblasti grškim duhovnikom očitno na roko pri agitacijah za grško vstaško gibanje.

Carigrad 7. maja. Knez don Aladro Castriota se je pripeljal na svoji ladji v Skader ter je odpotoval v Albanijo, kjer se predstavlja za pretendenta na albanski prestol. V svrhu svoje agitacije troši mnogo denarja med svoje agitatorje.

Revolucija v turški Arabiji.

Carigrad, 7. maja. Arabi v pokrajini Yemen so se vzdignili zoper turško oblast. V bitki blizu Rdečega morja so popolnoma premagali turško vojsko. 28 turških bataljonov je prestopilo k vstašem. General, ki je zapovedoval turški vojski, je s svojim štabom komaj ubežal na neko angleško ladjo. Vstaši so nato zavzeli Manako ter mesto zažgali. Arabci vodi Mohamed Jahya, ki je proglasil, da je sultanova oblast v Arabiji prenehala ter se je dal sam sebe proklamirati za neodvisnega kalifa. Vahabiti ob Perzijskem zalivu se pripravljajo, da odkorakajo v Meko, da odstavi velikega turškega šerifa. V sultanovi palači v Carigradu vlada nepopisen strah. Arabci so se zarotili, dane odnehajo prej, kakor da se politično in versko ločijo od Carigrada. Geslo jim je: Arabija Arabcem, pa tudi kalifat, ker so neposredni potomci Mohamedovi. Ako pa se jim to posreži, zruši se Abdul Hamidu prestol. Zategadelj tolik strah.

„Slovenska Matica.“

II. Sprememba pravil, oziroma preuredba „Matičnega“ odbora.

Odbor je razpadal doslej v dva poglavina, namreč v gospodarski in književni odsek.

Zgodilo pa se je, da sedijo v književnem odseku ljudje, ki niti književniki niso. Od tod prihaja vsa brezprogramnost naše Matice? Matica bi morala izdajati spise raznih pisateljev, bodisi, da kupuje rokopise, ali da izdaja njihova zbrana dela. Ali Matica ni izdala ne Prešerna, ne Stritarja, ne Levstika, ne Krznika, ne Tavčarja, ne Trdine, ne Mencingerja. Pri Prešernu bi se še našel izgovor, ker je imel založnik Bamberg že nekako pogodbo za izdajo, ali v zvezi temu bi bila »Matica« kaj storila ob Prešernovem jubileju. »Matica« objavlja spise novjših in najmlajših novelistov. To je prav. Ker pa je dolžna gojiti tudi znanost, zato hočemo, da se ves odbor postavi na novo podlago ter da se popolnoma reformira. Kdor pregleduje n. pr. »Zbornik«, ki naj bi prinašal znanstvene članke, vidi, da je ta »Zbornik« nastal iz slučajno dospelih listov. Tu se ne gleda nikdar na to, kaj je aktualno, negó natisne se pač, kar ravno odkod prileti. Kako vse drugače postopa n. pr. »Srbška Matica« v Novem Sadu! Tam se vidi, da delajo po nekem programu. Uredništvo, oziroma odbor naroča spise, o katerih misli, da bi bili važni za določeni čas. Če hočemo, da bo naša »Matica« upredovala, mora imeti aktualen program, mora vedeti, kaj hoče. Urednik znanstvenega »Zbornika« ne sme čakati, odkod bo kaj priletele, nego mora sam voditi svoj zbornik ter naročati zanj aktualnih doneskov. Filologija je sicer potrebna znanost, ali mi Slovenci se moramo začeti pečati tudi z moderno znanostjo, ki razširja ideje. Same besede nam ne pomagajo več! S tem seveda ne

očitamo »Zbornikove« uredniku ničesar. On ne more drugače delati, nego mu naroča odbor. On ima vsane roke.

Da pa se bo moglo v bodoče literarno delo vršiti po konkretnem programu, je potrebno delodelje v odboru samem. Odbor se mora razdeliti na gospodarski in književni odsek. V gospodarski odsek naj se volijo možje, ki se dobro razumejo na finančne stvari. Za tak posel so najboljši bančni uradniki in trgovci.

V književni odsek smejo biti voljeni le taki možje, ki so že kdaj kaj izvirnega in veljavnega objavili v slovenskem jeziku.

Književni odsek ima v bodoče razpasti na beletristični in znanstveni pododsek.

V beletristični pododsek naj se volijo beletristi (novelisti, pesniki). Ta odsek bi moral v bodoče skrbeti tudi za upodabljanje umetnost, zato bi se lahko imenoval tudi leposlovno umetniški pododsek. V njem bi delali tudi slikarji kiparji, arhitekti in glasbeniki. Ti bi morali sami sestavljati program za leposlovno umetniško delo.

Znanstveni odsek bi gojil čisto znanost, ne pa tisto »poljudno«, ki ni ne tič ne miš. Če hočemo imeti univerzo, moramo skrbeti tudi znanstveno literaturo! »Poljudno« znanost v širokem zmyslu besede naj goji »Mohorska družba«, »Matica« pa naj se drži stroge znanosti. V znanstveni pododsek bi smeli priti samo znanstveniki, ki jih imamo tudi Slovenci že nekaj. Ta pododsek bi potem čisto naravno razpadel na razne panoge — na filološko, zgodovinsko, naravoslovno, narodopisno, fiziko — matematično ... panogo.

Na ta način bi dobili nekako majhno akademijo. Ali to ni mogoče? Zakaj ne? Strokovnjakov imamo že v vsaki izmed teh strok, to je resnica. Če bi bile publikacije društva raznovrstne, bi bilo tudi več udov (abonentov) in vsled tega tudi več denarja. Vlada bi bila dolžna podpirati tako resno literarno društvo, tako akademijo z večjo subvencijo; saj dobiva n. pr. rusinska »Matica« v Lvovu več tisočakov goldinarjev podpore. Takšna »Matica« pa, kakršna je sedaj naša, ne zasluži več, ko tistih borih 1000 kron. Kakor kako veteransko društvo!

Taka akademjska Matica bi imela velik ugled. Sotrudniki bi se množili, saj bi si vsak štel v čast sodelovati pri takem resnem društvu. Stebri take akademije bi bili v znanstvenem pododseku naši vseučiliški profesorji.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 8. maja.

— **Osebnosti.** Vodja justičnega ministrstva je prestavil sodnega adjunkta g. J. Toporiša iz Črnomlja v Ribnico in imenoval avskultanta g. dr. Jakoba Kušeja sodnima adjunktoma za Črnomelj.

— **Nove klerikalne pijavke** so vznemirjale zadnje dni našo belo Ljubljano. Ni dovolj, da ima farška bisaga dovolj stalnih dohodkov, kakor maše, odpustke, lursko vodu, sedaj so iznašli ti prijatelji

ljudstva novo sredstvo izsesavanja. Znano je, da je »Katoliška tiskarna« eno najbogatejših klerikalnih podjetij, monopolizirali so si samo ob sebi umevno tudi — molitvenike. Toda to ni najhujše. Kako pa spečati te ogromno množico »duševnega« berila med naše ljudstvo. To je jako pereče vprašanje, če se pomisli, da je molitvenikov že toliko, takorekoč za vsake nje futrače. V Ljubljani pa biva mo dra buča, ki ima naslov rimskega doktorja, ime pa mu je Gregor Pečjak. Ta je spisal knjigo: »Solski molitvenik po katekizmu in obrednih knjigah.« Založil knezoškofijski ordinarijat. Tiskala »Katoliška tiskarna«. — Cena 80 vinarjev. Dosedaj je bil vsak molitvenik dober — seveda če je bil potrjen od škofijstva, a — sedaj —? Čujmo! Te dni so prihajali iz šol domov dečki in deklice s zahtevom, da mora vsakdo imeti omenjeno knjigo, kajti »gospod katehet so rekli«. Ako se je dejalo učencu, da so tudi drugi molitveniki še za rabo, tedaj je začel milo ihteti rekoč, da so gospod rekli, če ne kupi molitvenika, bo izključen. V drugih slučajih se je celo grozilo, da otroci ne opravijo sv. obhajila, če ne kupijo molitvenika v »Katoliški bukvarni« za 80 vinarjev. Ta gonja za nakup se je uprizorila po vseh ljubljanskih šolah brez izjeme (dečke in dekliške) od katehetov. Celo na gimnaziji je Pečjak sam topla priporočil knjigo. Ista gonja je bila celo na e. kr. vadnici. Ako se pa pomisli, da so knjigo natisnili v 35.000 izvodih, se ni treba čuditi, da so celo šole vpregli, da se mora ta literatura razpečati. Sedaj pa vprašamo slavni deželni in mestni šolski svet ljubljanski, ali mu ni morda to znano, ali zakaj dopušča to? Tudi klerikalcem je prepovedano šole izrabljati za svoje namene. Starši so dolžni le predpisane knjige kupovati. V tem slučaju so pa vsi ljubljanski katehetje prisilili učence, da so kupili knjigo. To se mora prepovedati, iz sicer takoj. Ta bo lepa, da bo že vsak umazan pop smel početi, kar bi hotel. Protestujemo proti temu, da katehetje izrabljajo svojo oblast ter da so celo s silo primorali kupiti knjigo. Neki družinski oče ima pet šolobvezanih otrok. Vsi ti so prišli domov ter zahtevali vsak po 80 vinar za knjigo. Ubogi oče se je branil plačati skupno 2 gl., a kaj si more pomagati, plačati mora, da ne dobe otroci v šoli nezadostno, oziroma celo da ne bodo izključeni (?), seveda pop ne premisli — ker je sit — družinski oče pa — strada za pope. Naj se ukrene, da vzame »Katoliška bukvarna« vse na tak način razprodane knjige nazaj.

Več prizadetih staršev. — **Slovenski napis v Mariboru.** Mojster v lažeh, ljubljanski »Slovenec« je v sredo priobčil članek, kjer poroča, da je mariborski občinski svet prepovedal vse slovenske napis

Koristka.

Povest.

(Dalje.)

Obšla jo je zopet vsa tista trpkost, ki jo je običajno čutila in kazala.

»Kako ste nestalni, Olga!« je rekel Jaklič zamišljen. »Nestalni ste in slabotni. Časih misli človek, da ste jedro deklet, ki gre samozavestno in neustrašno svojo pot, časih pa se pokaže, da ste sentimentalna punica, ki se boji resnice in se ne upa življenju pogledati v oči.«

O portretu nista več govorila ta večer. Olga je sedla v temen kot in ni poslušala, o čem se je razpravljalo pri mizi. Njene misli so begale kdo ve kje, ali hudo ji je bilo pri srcu, da si je želela smrti. A ko se je valovanje njenih čustev polagoma pomirilo, je zopet zmagovalo v njej hrepenenje po življenju z vso svojo demonično silo.

III.

Jaklič je bil redno vsakih šest tednov težko bolan. Obšla ga je neka globoka melanholija. Sam je to melanholijo imenoval »domotožje po spodobnosti.« Trdil je, da je ta bolezen epidemična in tako nevarna, da jo prestane samo človek, kateremu je nihilizem

prešel v kri in meso, v tem ko stare vsakega slabotnega in ga pahne za vedno med »ftistice.«

Jakličovo bolezen so naznanjali vedno isti simptomi. Opustil je brezmejno pijančevanje, začel delati in postal sentimentalen. V začetku je delal nekak nerodne, vsak dan le nekaj ur, a čim bolj se je razvijala njegova bolezen, tem večja je postajala njegova delavnost. Bolezen je dosegla svoj vrhunec, kadar si je Jaklič omislil novo obleko, ki je bila vedno strogo moderna, kadar si je kupil cilindar in rokavice ter delal od dneva do mraka, potem pa šel takoj spat.

Ta bolezen je trajala vedno tri ali štiri tedne. Čim je bila kriza prestana, je začela pojemati Jakličeva delavnost, v istem razmerju pa je zopet narasla njegova žejja. V dobrem tednu je bil potem Jaklič zopet »zdrav«, to se pravi, nehal je delati in pil, kolikor je mogel in imel. Seveda je potem, ko mu je zmanjkalo drobiža, prodal svojo novo moderno obleko in cilindar ter oblekel stare cape in stradal tako, kakor bi se vadil, da postane virtuos v stradanju in tekmeč različnih stradalcev po poklicu.

Kadar je Jaklič obolel, je bila Rozmanka vedno vesela, kajti v dnevih

krize je Jaklič do krajarja poplašal vse svoje dolgove z obrestmi vred. V gospodinjstvu stare Rozmanke je Jakličeva bolezen igrala veliko vlogo in vsa družina bi bila lahko prišla v največjo zadrego, ko bi Jakliča v določenelem roku ne obšlo »domotožje po spodobnosti.« Rozmanka je namreč plačevala svoje stanovanje s tem, kar ji je Jaklič nanesel denarja v dnevih svoje »bolezni.«

V vročih poletnih dnevih je bil Jaklič zopet obolel, tako hudo, da je Rozmanka kar poskakovala veselja, da se nezaupni Kobe ni mogel načuditi in da je prišel fotograf, pri katerem je Jaklič delal kot retušer, vprašati, kaj da se je zgodilo. In obljubil je Rozmanki pet goldinarjev nagrade, če doseže, da bo Jaklič samo še štirinajst dni »bolan.«

Obljubljena nagrada je vzpodbujevalno vplivala na vso rodovino. Rozmanka in njeni hčeri, Kobe in krojač, vsi so se trudili, da ostane Jaklič kolikor mogoče dolgo bolan. Naposled je to postalo Lipetu tako neprijetno, da je nekega jutra zavel svoji dve srajci v papir in zagrozil, da se takoj izseli, če temu sistematičnemu zapeljevanju in demoraliziranju ne bo konca.

Jaklič je že imel novo obleko in

nov cilindar in imel je že za dva meseca v naprej plačano stanovanje. Lipe je mislil, da bo zdaj že vendar prestana Jakličeva bolezen, a njegovo upanje se ni izpolnilo. Jaklič si je kupil lakaste čevlje in končno je nekega dne prišel domov z dežnikom, resničnim lepim, svilenim dežnikom.

Tedaj je bila pokonci vsa družba, ki je prebivala pri Rozmanki pod streho. Strme so člani te družbe ogledovali dežnik. Zdelo se jim je, da je dežnik skrajno nepotrebna reč in niso si mogli raztolmačiti, čemu si ga je Jaklič kupil.

Privatni učenjak Sodar se več dni ni ganil s svojega ležišča, ker je reševal problem, koliko bi veljalo, če bi se oboročili vsi polnoletni zamorci in bi se s to armado v Evropi izvedel socialnodemokratični program. A Jakličev dežnik je tudi njega spravil iz ravnovesja.

»Čemu si je kupil dežnik,« je vpraševal Sodar svoje tovariše.

»Morda zaradi dežja,« je menil literični pesnik. »Zaradi dežja že ne,« je pripomnil Lipe, »v dežju ostane pameten človek vendar v postelji. Kaj mu je treba v dežju hoditi iz hiše.«

Nastal je molk. Vsa družba je

čutila, da je ta dežnik dokaz, da je Jaklič krenil na pot, s katere ga bo težko spraviti, ali pa morda sploh ne. »Da, da,« je čez dlje časa zavzdihnil Sodar, »tisti psi, ki mnogo lajajo ugriznejo malokdaj. Jaklič je bil vedno najhujši med nami in se nam izveval prvi.«

Kadar je imel Jaklič domotožje po spodobnosti, ni z nikomer govoril. Pozneje je to opravičeval s higijeničnimi nagibi, češ, izoliral se je, da bi drugih ne okužil. Po cele dni se izpregovoril besedice. Kadar je začel govoriti, je bilo to sigurno znamenje, da je začela njegova bolezen pojemati. Zato so vsi čakali kdaj izpregovoriti prvo besedo; eni so čakali s strahom drugi z veseljem.

Neko soboto je prišel Jaklič ne nadoma že popoldne domu. Rozmanka je takoj vedela, kaj to pomeni, posebno še, ko jo je Jaklič prijazno pozdravil. »Oh — gospod Jaklič — kaj vam pa je,« — tako je začela tarnati Rozmanka.

»Vesel sem, mamica,« tako sem veselo, kakor že dolgo ne.«

»Jej, jej, kako mi je žal,« je vzdihovala Rozmanka. »Prav res, da mi je žal.«

(Konec prih.)

— Nečloveški oče. Na Dunaju so zaprli nekoga Alberta Sauera, ki je svojo zelo lepo hčerko prodal nekemu turškemu paši za 1000 turških funtov.

Telefonska in brzovjavna poročila.

Dunaj 8. maja. Cesar je sprejel včeraj ministrskega predsednika grofa Tiszo v posebni avdijenci. Popoldne je imel Tisza v hotelu „Sacher“ dolgo konferenco s skupnim finančnim ministrom baronom Burianom v svrhu, da bi ga pridobil, da bi sprejel mesto ogrskega ministrskega predsednika. Danes se je Tisza zopet zglasil pri cesarju in mu sporočil, da se Burian ne da pregovoriti in neče sprejeti naloge, sestaviti novo ogrsko ministristvo.

Dunaj 8. maja. Rudolf Nemetz, ki so ga zaprli, ker je bil na sumu, da je odpiral pisma, katerih kuverti so bili najdeni ob železniški progi pri Zidanem mostu, je svoj zločin priznal. Pisma je spoliral baje 3 aprila.

Budimpešta 8. maja. V poslanski zbornici je danes govoril romunski poslanec Popp. V svojem govoru se je pritoževal proti krivicam, ki se gode nemadjarškim narodnostim na Ogrskem, in našteval nasilnosti, ki so jih izvršili Madjari drugim narodom. Madjarški poslanci so Poppu kriče ugovarjali. Na Poppova izvajanja je odgovarjal predsednik Justh sam, naglasujoč, da so vse tozadevne pritožbe neosnovane, češ, da se narodnostim nikjer ne godi boljše, kakor na Ogrskem pod vlado madjarskega naroda.

Rusko-japonska vojna.

Berolin 8. maja. „Lokalanzeigerju“ se brzovjavlja iz Šanghaja, da so videli japonsko brodogve v bližini otoka Tsušime. Neaktivnost admirala Toga se razlaga s tem, da je japonsko brodogve izgubilo veliko več ladij, kakor se je dosedaj mislilo. Zatrjuje se iz zanesljivega vira, da ste se Japoncem potopili poleg drugih ladij tudi oklopnici „Mikaza“ in „Jašima“, da ima torej admiral Togo sedaj kvečjemu samo še tri oklopnice.

London 8. maja. Iz Batavije se brzovjavlja, da je 5. t. m. videl neki parnik 50 milj severozapadno otoka Babuana veliko vojno brodogve, obstoječe iz dveh eskader, ne da bi mogel dognati njega narodnost. Sodi se, da je bilo to ladjeve rusko.

London 8. maja. Vladivostske torpedovke, ki so se pojavile ob japonskem otoku Jesu, so zopet izginile iz japonskih vod. Sodi se, da so se vrnile v Vladivostok, pričakuje se pa, da se v kratkem zopet pojavijo ob japonskem obrežju.

London 8. maja. Zatrjuje se, da nameravajo Japonci v drugi polovici tega meseca navaliti na otek Sahalin. Armada, ki ima izvršiti to nalogo, se nahaja v Hiroasaki in ji poveljujejo general Haraguči, Takenoči in Korzuni.

Tokijo 8. maja. Uradno se razglša, da je japonski voj, ki se je pomikal od Tungue proti severu, razbil sovražno konjenico in osvojil Kujataj, 28 milj severno od Tungue. Neki drugi voj, ki je prodiral od Fakumena proti Fen hui, je razpršil 4. t. m. sovražnika, ki se je nahajal v okolici Erhsiatuna in Tasiatuna, 30 milj severozapadno od Fakumena, in na večer omenjenega dne osvojil Papaotun.

Tokijo 8. maja. Z mandžurskega bojišča se poroča, da je maršal Ojama tako na levem, kakor tudi na desnem krilu pričel z odločno ofenzivo.

Ameriki. Zandarmerija ji ni mogla priti nikoli do živca, ker je starica vse tajila. Zdaj ko je ta umrla in so truplo obducirali, so našli telesene potkrobnice na njej. Sodna komisija bo vsa stvar natanko preiskala.

Pogreša se žena z dvema otrokoma. Kmet Luka Hrovatič v Riomanjih je prijavil, da je dne 29. m. izginila z doma nlegova žena s sedem mesecev starima dvojčkoma.

Samomor. V Ročinju je skočil v Sočo 53 letni kmet Anton Ipavec zaradi domačih preprirov. Njegovega trupla niso našli.

Lov za tatoma. Sinoči sta dva sanitetna vojaka opazila, ko je zidar Fran Klemenčič iz Stanatinskega vrha pri Ptujju kradel na trgu ob Resljevi cesti porcelanasto posodo in ga takoj opazila policija Klemenčič pa je tekkel po Sv. Petra cesti, vojaka in nadstražnik Papler pa za njim. Pritekel je na križpot Sv. Petra in Radečkega ceste baš v naročje stražniku Grčarju, ki ga je z veseljem sprejel in s pomočjo vojakov ukenil. Tudi pozneje je ušel, a ni imel pri begu sreče. Ko bi sanitetna vojaka ne bila med šetanjem tako pazljiva, bi bil spaval prodajalec najbrže dobiček celega tedna po vodi.

Dvokratno smolo je imel hlasec Ivan Hajnrihar. Ko je v soboto izstopil iz službe od »Kranjske stavbne družbe«, si je navezal v hlevu culico, v katero je dejal tudi dva zlata prstana, in se za nekaj časa odstranil ter pustil culico v hlevu. Njegov tovariš Ivan Bovhan je pa to videl in mu prstana naglo izmaknil. Prodajalju je pozneje hlasec Liparju, kar je videl Hajnriharjev brat Tone, ki je prstana poznal in tudi takoj uganil, odkod ju je Bovhan dobil. Poklical je stražnika Berganta, da je Hajnriharjevega »prijatelja« aretoval. — V nedeljo zjutraj je pa Hajnrihar prišel v hlev in dal Antonu Povžešu komad za 20 vinarjev izmenjat. Ta je pa denar vtaknil v žep in mirno opravljal svoj posel dalje. Hajnrihar je pa, ko je videl, da se Povžeš ne zmeni zanj, vzal njegovo pipo in odšel na Bleiweisovo cesto. Povžeš se pa pripodi za njim in ga začne tako mikati, da se je nabralo vse polno občinstva. Tudi tukaj je prišel stražnik Bergant v poštev, da je napravil mir.

Zadavil se je včeraj pri kosilu 60letni mizar Jakob Vehar iz Rovt, stanujoč v Ročnih ulicah št. 35. Pokojniku se je ustavil v grlu košček mesa in takoj na lice mesta poklicani zdravnik gospod dr. pl. Foedrantsperg je mogel konstatovati le še smrt.

Vojaški begun. Pred par dnevi so pogrešili prostaka c. in kr. 27. pešpolka Antona Lutterdorferja. Po mestu so ga iskale vojaške patrulje, pred katerimi je Lutterdorfer bežal bos in nesel črevlje v rokah, a ga je policijski nadstražnik Ažman še pravočasno ujel in oddal vojaški patrulji.

Tatvina. Starinarju Avgustu Prekuhu je v soboto neki mlad fant ukradel iz prodajalnice srebrno ankeruro, vredno 12 K in po tatvini pobegnil.

Utopljenec, katerega so našli v petek zjutraj v Grubarjevem prekopu, se piše, kakor se je dognalo, Matevž Dolinšek, dninar, rojen leta 1817. v Stranjah v kamniškem okraju. Pokojnik je bil vdovec, njegov sin Albert pa sužij v vrhniški pivovarni.

Nepreviden kolezar. Dne 5. t. m. je na Bleiweisovi cesti s kolesom na tla podrl hlasec Ivan Kozin delavčeva žena Lucijo Sušterjevo. Podrlo je za znak in se je pri tem potokodovala na rokah in raztrgala obleko. Opaziti je, da posebno motoristi vozijo po mestu v divjem diru, in gorje človeku, v katerega bi se zaletel motor. Taka vožnja je v mestu vsekako nedopustna, akopram se vozi z motorjem kaka uniforma.

Odhodno podoknico je sinoči napravilo tukajšnje »Pevsko društvo poštnih in brzovjavnih uslužbencev« postnemu ravnatelju gosp. Matiji Šoriju, v znak hvalečnosti. Kakor znano, bode šel gospod Šorij v pokoj in bode Ljubljano zapustil.

Izgubljene reči. Služkinja Rozalija Krigerjeva je izgubila kratke srebrno verižico, vredno 12 K. — Služkinja Neža Predekova je izgubila na poti na pošto 135 K 60 vin, katere je našel Dolenčev svedarski vajenec Alojzij Kefer, ki je bil tako pošten, da jih je oddal na magistratu.

Najnovejše novice. — Konec atere Montignoso. Sklenila se je končno pogodba med saksonskim kraljem in grofco Montignoso. Grofica obdrža princezino Moniko ter se je tudi zviša dosedanja letna apanaža 30.000 mark. Zato pa se grofica za vedno odpove saksonskemu državljanstvu. — V sedemstajskih voznikih v Čikagu je nastala v mestu neznanosna draginja vseh živil, ki se uvažajo.

rišču ležeče pisarne je čula strel in ko je stopila v sobo, je našla soproga umirajočega. Poklicani zdravniki so mogli samo konstatirati, da je g. Zor mrtev. Policijski načelnik g. dr. Žarnik je zaprl pisarno in danes se je od strani deželnega odbora vršila uradna revizija. Gospod dež. glavar je bil tako priprazen in nam je dal sporočiti, da je uradna revizija dognala, da je urad v najvzornem redu in da kakor ob sebi umljivo še govora ni o kakem primanjkljaju. Pokojni g. Zor je bil skoz in skoz naroden mož, zanesljiv somišljenik naše stranke in zvest soтрудnik našega lista. Kar je bilo v zadnjih letih v našem listu člankov o užitini, je vse spisal g. Zor in da so se poslanci vseh strank ravnali po teh temeljnih člankih, je znana stvar. Sploh je bil pokojnik prava zlata duša, dober prijatelj, vzoren uradnik in so-prog. Bodi vrlenu, značajnemu možu, ohranjen ljub spomin.

Odhodnica gospice Mire Dev, katero je minolo soboto zvečer v »Narodnem domu« priredila »Glasbena Matica« s svojim pevskim zborom, izvršila se je zelo lepo in presrečno. Došlo je mnogo izbranega občinstva, osobito mnogo dam in kmalu se je razvila zelo živahna zabava. V imenu širšega odbora »Glasbene Matic« in v imenu onih članov, ki so gospico Miro Dev odlikovali s častnim darilom, spregovoril je najprvo predsednik, pospod računski nadzvetnik Svetek, poudarjaje pomen sestanka in zasluge gospice Mire Dev za »Glasbeno Matic«. Na to je načelnik pevškega zbora, g. prof. Štritof, v navdušenih besedah v imenu pevškega zbora poslavljaj se od gospice Devove ter ji čestital k njenemu novemu stanu. Gospod koncertni vodja Hubad je poudarjal v svojem govoru visoko glasbeno izobraženost gospice Mire kot koncertne pevke in pevke v zboru ter kazal na velike zasluge, ki si jih je gospica pridobila za »Glasbeno Matic« s dvanajstletnim svojim koncertnim sodelovanjem. V imenu pevškega omladja je gospici nazdravil še gospod Vekoslav Ravnikar. Gospica Miro Dev se je v splošno prijetno iznenađenje v jako lepem govoru zahvalila za vse počastitve ter obljubila zvesta ostati tudi v bodoče »Glasbeni Matici«. — Moški zbor »Glasbene Matic« je pel nebroj slovenskih pesmi, med njimi tudi nekaj šaljivih na posebne »instrumente«, gospica Miro Dev je prednašala tri kraane pesmi, gojenec »Glasbene Matic« Niko Štritof pa je sviral nekaj klavirskih komadov. Lepi prijateljsko intimni večer se je zaključil z improviziranim živahnim plesom.

Šentpeterska ženska in moška podružnica Ciril-Methodova priredite letošnjo veselico v korist glavni družbi na dan 2. julija t. l. P. n. narodna društva se prosil najvljudneje, da z ozirom na to veselico izvolijo urediti svoje eventualne zabave.

Utopljenca so našli včeraj popoldne dijaki, vozeči se po Krki nasproti sejmšiča »na Loki« v obližju malega nad mrtvašnico usmiljenih bratov v Kandiji od brega odepljenega otoka. Utopljenec je okoli 72letni čevljar Matija Slivar vulgo Japelj iz Drake. Mož je bil jako priljubljen in obiskovan kot spreten, dober čevljar. Kako je prišel od tega žalostnega konca, je popolnoma nerazumljivo, ker je še pol ure pred njegovo smrtjo nekdo ž njim govoril in je bil mož čisto normalen. Kakih znakov hudodelstva pa tudi ni na njem najti. Najbolj čudno je pa to, da so ga našli plavajočega po vrhu vode čez dve uri utopljenja.

Učiteljsko mesto. Na tri razrednici v Humu pri Ormožu je razpisano v tretjem plačilnem razredu mesto učitelja event učiteljice v stalno nameščenje s prostim stanovanjem in najpotrebnejšim pohištvom. Prošnje do 20. majnika t. l. na krajni šolski svet na Humu pošta Ormož, Stajersko.

Posledice nemškega hujskanja. Ko so preteklo sredo bile v mariborskem »Narodnem domu« pevške skušnje, je priletel skozi okno kot jajce debel kamen na mizo in od tod v prsi nekoga gospoda. Akoravno je nekaj gospodov takoj prhitelo na cesto, ni bilo storilca več nikjer. To so posledice hujskanja »Marburger Zeitung« in jasno kaže surovost nemških kričačev v Mariboru.

Izmišljen roparski napad. 17letna šivilja Stfanija Pahor v Trstu je naznanila na redarstvo, da jo je na velikonočni ponedeljek na nekem spredu neki 25letni človek napadel in ji odvzel zlat medaljon. Pri poznejšem zaslišanju se je pa dekletu ujelo v besedah priznalo, da si je ta napad izmislila, ker se je bala doma radi izgubljenega medaljona. Zdaj se bo zagovarjala, ker je spravila oblasti v zmotu.

Sneha je do smrti trpinčila v malem kraju Grmovi v Istri staro bolno ženo, katere sin je v

pokopališču. Ob 9. uri zvečer koncert »plesom.« — Dne 15. majnika ob 9. uri dopoldne: I. O uredniški dolžnosti pričanja. G. R. Cejnek, urednik »Politike«; II. O novem tiskovnem zakonu. G. dr. A. Beaupré, urednik »Glasu Naroda«; III. O naročevanju časopisov na pošti in praktične potrebe ruskega tiska. G. O. A. Markov, urednik »Glasnika«. (Ob 12. uri popoldne skupni obed v »Narodnem domu« v Voloskem. Ob 1. uri popoldne odhod s parobrodem v Kraljevo, Crkvenico, Novi in Senj.) Dne 16. majnika ob 9. uri dopoldne: I. Poročilo o slovenskem korespondenčnem uradu; II. glavna skupščina »Osrednje zveze«: 1. Otvoritve skupščine; 2. poročilo tajnikovo; 3. poročilo blagajnikovo; 4. volitev odbora; 5. določitev, kje bo 7. kongres in 6. razni predlogi. III. Zaključitve kongresa. (Olhoda na Rsko, kjer se skupno ogleda mesto). — Odbor »Društva slovenskih književnikov in časnikarjev« je dobil včeraj od »Osrednje zveze« obvestilo, da je južna železnica dovolila udeležencem kongresa samopolovišne in ne proste vožne karte, kakor so to storile druge železniške uprave. Vkljub temu pa smo prepričani, da se udeležje kongresa vsi oni gospodje, ki so se priprijasili!

Oj ta čistost. V Kranjski gori so orožniki aretirali šest oseb, kl so storili neko grdo hudodelstvo. V zvezi s tem dogodkom je neko šele 12 let staro dekle. Med aretovanimi osebami so trije člani Marijine družbe.

Državnozborna volitev v mestnih okrajih Maribor-Ptuj. Za to volitev se Nemci jako živahno gibljejo in imajo že kar tri kandidate, namreč dr. Mravlagga, ki je zastopnik nemške ljudske stranke, deželnega poslana Pfrimerja kot zastopnika nemške meščanske stranke in pisatelja Wastiana, ki je ljubljenec Schönererjancev. Slovenci in socialni-demokratje še niso postavili svojih kandidatov.

Nemška šola v Mozirju. Zupanstvo Mozirje naznanja, da ni resnično pisanje nemških listov, da ob občinski svet sklenil, da se v četrtem razredu ljudske šole vpelje nemški učni jezik. Kratke noge ima laž!

Politični uredniki v primorskih deželah. Izmed 28 uradnikov-juristov pri tržaškem namestništvu je 20 Nemcev, 5 Slovanov in 3 Lahi. V politični administraciji za Trst in za vse Primorje je izmed 65 uradnikov-juristov 43 Nemcev, 13 Slovanov in 9 Lahov.

Zvonimir Zor. Na tragičen način je včeraj popoldne končal eden najodličnejših uradnikov deželnega odbora kranjskega, gospod Zvonimir Zor. Pokojnik je dosegel starost 44. let. Gospod Zor ni bil samo izredno sposoben, nego tudi skrajno vesten in neumorno delaven uradnik. Kot nadzornik samostojne deželne naklade se je pridobil za deželo kranjsko neverljivih zaslug. Notorično je, da v nobeni kronovini ne funkcijonira ta urad tako natančno, zanesljivo in dobro kakor pri nas. Seveda je delo pri tem veljavno uradu, ki ima posla s tolikimi tisočimi strankami, kateremu so podrejani vsi boletni uradi v deželi, nekaj silno napornega. Mnogo let je g. Zor vodil ta urad z železno energijo. V zadnjih mesecih pa je začel vidno ginjavati in večkrat se je zdelo uradnikom, kakor bi bil gospod Zor začel trpeti na duhu. Zlasti zadnje tedne je pokojnikova rodovina imela sila mučne dni. Gospod Zor si je vedno domišljaj, da računski niso v redu, da manjka denarja. To mu ni dalo miru, ne ponoči ne podnevi. Dasi ni imel z denarjem sploh nič opraviti, ker so blagajnikovi posli v drugih rokah, je neprenehoma fantaziral o primankljajih in iskal in računjal po knjigah in drugih izkazih, kje da je zmotu. Zadnje dni je zopet iskal tako namišljeno zmotu, ves zbežan ni mogel najti miru in uradniki so prišli do spoznanja, da je g. Zor obolal na umu. Včeraj popoldne je šel v svojo pisarno v Miklošičevih ulicah št. 36 in se tam, sede za svoje mizo, ustrelil z revolverjem v glavo. Ko je prišla njegova soproga prvič za njim v pisarno, je še ž njo govoril in ji zopet tožil, da manjka denarja in da bo on vsega kriv, čeprav nima z denarjem nič opraviti. Čez nekaj časa je šla soproga drugič gledat v pisarno. Grede mimo okna na dvo-

gi segajo v zračni prostor občinskega zemlja in da so s tem prepovedani prav vsi slovenski napisi, ki niso prav potranjosti hiš. Mi smo mu na to krepko odgovorili in dokazali, da je peresnico poročal, ker je v interesu Slovenstva, da se ta zadeva poroča tako, kot je. In mariborska »Südsteir. Presse«, ki je sicer klerikalni list, piše v soboto: Opomniti je, da so prepovedani slovenski napisi le na tablah, ki segajo v zračni prostor mesta Maribora, da pa niso zabranjeni napisi v slovenskem jeziku na hišah, izložbah in nad vežnimi vrati, sploh na vseh predmetih, ki ne segajo tako izzivajoče v nemški mariborski zrak kot štatenške table. Tudi ta sklep občinskega sveta mariborskega je za Slovence skrajno poniževalen. Politična oblast bi ga čisto lahko anulirala, toda kadar se gre za nemško prepotenco, stoje vsa oblastva na nemški strani. Vkljub temu je treba poročati čisto resnično, česar pa »Slovenec« seveda ne more, ker mu je laž ušla že za kožo v kri.

O krški meščanski šoli. Iz Krškega se nam piše: Poroča se nekaj napačnih detajlov. Vseled upokojenja g. ravnatelja Lapajnetu, katero pa menda še ni pravočasno, ni sklenil c. kr. okrajni šolski svet, da se njegovo mesto že zdaj razpiše; marveč je obveljal predlog večine članov v dotični plenarni seji, da se za zdaj razpiše le eno učiteljsko mesto za prvo, t. j. jezikovno-zgodovinsko skupino. Zato so se pri nas prizadete osebe jako čudile, ko so v uradnem listu čitale, da so se tri mesta razpisala, t. j. poleg ravnateljske službe še mesti dveh strokovnih učiteljev prve skupine. Čudili so se ljudje pri nas temu razpisu še tudi radi tega, ker se v njem ne pove, da bi morali kompetenti za katerokoli teh mest slovensko znati; v razpisu se znanje slovenskega jezika ne terjata niti od bodočega ravnatelja, niti od učitelja, ki bo učil slovensko. Slovensčina je namreč obvezni učni predmet, četudi se vsi drugi predmetje v nemščini uče, to pa kljub temu, da so vsi učenci slovenske narodnosti, kar je tukaj ob Savi čisto naravno. Da ne bi se skušalo na našo šolo vtihotapiti nemške učitelje, kakor se je to pred leti že nameravalo; zato tudi mi opozorimo vse člane tukajšnjega okrajnega šolskega sveta, da narodna čast zahteva, da se izvede to, kar so sklenili pri zadnji seji te korporacije. Ako in kdaj bode šel sedanji ravnatelj v pokoj, ostanejo še utak na tej šoli štiri sposobne učne moči, dva izvrstna strokovna učitelja (od teh je sicer eden nemškutarjem trin v peti) in dva jako zmorna suplenenta, ki bosta čez 1 1/2 leto imela že vse potrebne izpite in lahko postaneta definitivna. Treba je iskati le še pete moči, izprašane iz prve skupine, to pa takega moča, kateri je izprašan za slovensko-nemške šole, ne pa samo za nemške učilnice te vrste. Mi le to rečemo: Dovolj je krivic, ki so jih oblastveni krogi delali Slovencev v krškem okraju in dobrim učiteljem na krški meščanski šoli.

Program za VI. kongres slovenskih časnikarjev, ki bo 14. 15. in 16. t. m. v Voloskem. Opatiji, se je določil tako-le: Dne 14. majnika ob 10. uri dopoldne v »Narodnem domu« v Voloskem: I. Otvoritve kongresa po predsedniku »Zveze slov. časnikarjev«; II. Odobrenje zapisnika V. kongresa v Plenu, poročilo in predlogi predsedstva; III. organizacija slovenskega časnikarstva: 1. organizacija čeških časnikarjev; 2. organizacija poljskih časnikarjev; 3. organizacija ruskih časnikarjev; 4. organizacija slovenskih časnikarjev; 5. organizacija slovaških časnikarjev in 7. organizacija srbskih časnikarjev. IV. Naloga »Osrednje zveze slovenskih časnikarjev«. (Skupni obed, ki ga priredi gostom občinski zastop vološki v Opatiji. Poset grobov slovenskih novinarjev na tamkajšnjem

Bratje Sokoli!
Dne 6. maja je umrl član gospod Zvonimir Zor. Dolžnost naša je, da se polnoštevilno udeležimo pogreba, ki bo v torek, dne 8. maja ob 5. uri popoldne. Zbirališče ob 1/5. v društveni telovadnici. Odbor.

Borzna poročila.
Ljubljanska „Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dan. borze 7. maja 1905.

Maturobeni papirji.	Denar	Blago
4% majeva renta	100:50	100:70
4% srebrna renta	100:30	100:50
4% avstr. krona renta	97:90	98:10
4% zлата	119:45	119:65
4% ogrska krona	97:95	98:15
4% zлата	118:20	118:40
4% posojilo dežele Kranjske	98:50	101:—
4% posojilo mesta Splet	100:50	101:50
4% Zadar	100:—	100:—
4% bos. here. žel. pos. 1902	101:60	102:55
4% češka dež. banka k. o.	100:15	100:65
4% z. o.	100:15	100:50
4% zst. pisma gal. d. hip. b.	101:15	102:10
4% pešt. kom. k. o. s.	107:70	108:70
4% zst. pisma lunerst. hr.	100:50	101:50
4% ogrske cen.	100:50	101:10
4% dež. hr.	100:15	101:15
4% z. pis. ogr. hip. ban.	100:—	101:—
4% obl. ogr. lokalnih železnice d. dr.	100:75	101:75
4% obl. češke ind. banke	99:—	99:—
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	99:50	100:—
4% prior. dol. žel.	320:—	322:—
4% juž. žel. kup. 1/2 1/2	100:95	101:95
4% avst. pos. za žel. p. o.	193:40	195:40
Srečke od l. 1860	290:—	294:—
" 1864	170:50	172:50
" tizeke	309:—	317:—
" zem. kred. I. emisije	307:—	316:—
" II.	279:—	285:60
" ogr. hip. banke	109:—	114:50
" arške à frs. 100	143:35	144:35
" turške	27:40	29:40
Basilika srečke	455:—	495:—
Kreditne	78:—	82:50
Inomoške	89:—	95:—
Krakovske	86:—	72:50
Ljubljanske	57:50	59:50
Avst. rud. križa	37:50	39:80
Ogr.	65:—	69:—
Rudolfste	74:—	83:70
Salebrške	539:—	549:—
Dunajske kom.	90:50	91:—
Žužne železnice	664:75	665:75
Državne železnice	1645:—	1655:—
Avstr.-ogrske bančne delnice	668:—	667:—
Avstr. kreditne banke	775:50	776:50
Ogreke	246:75	247:25
Živnostenske	646:—	650:—
Premogokop v Mostu (Brüx)	536:—	537:—
Alpinske montan	2675:—	2679:—
Praske žel. ind. dr.	557:—	558:—
Rima-Murányi	263:—	269:—
Trbovjske prem. družbe	620:—	624:—
Avstr. orožne tovr. družbe	167:—	169:—
Češke sladkorne družbe	11:29	11:34
C. kr. cekin	19:07	19:09
20 franki	23:45	23:53
20 marke	23:94	24:02
Sovereigns	117:35	117:55
Marké	95:35	95:55
Laški bankovci	252:75	253:75
Rubli	4:84	5:—
Dolarji		

Žitne cene v Budimpešti.
Dne 8. maja 1905.

Termin.	100 kg.	K
Pšenica za maj	100	18:84
Pšenica " oktober	100	17:48
Rž " oktober	100	14:02
Koruzna " maj	100	15:—
" " julij	100	14:48
Oves " oktober	100	12:22

Efektiv.
Nespremenjeno.

Meteorološko poročilo.
Vidna nad morjem 308:2. Srednji srčni tlak 736:0 mm.

Maj	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
6. 8. zv.	738:2	15:3	sr. svzhod	oblačno	
7. 7. zj.	738:5	12:9	sr. jvzh.	oblačno	
" 2. pup	739:0	16:3	sl. svzh.	del. jasno	
" 9. zv.	739:0	13:3	sr. jvzh.	del. jasno	
8. 7. zj.	738:9	11:0	al. jzhod	dež	
" 2. pup.	737:6	17:5	sl. jzhod	oblačno	

Srednja temperatura sobote in nedelje: 16:8 in 14:2, normale: 12:8 in 13:0. Mokrina v 24 urah: 1:5 mm in 2:3 mm.

Zahvala.
Za premmno dokaze srčnega sočutja povodom boleznin in smrti naše ljube nepozabne matere oziroma tašče in stare matere, gospe

Jere Majzelj
izrekamo svojo najtoplejšo zahvalo. Osebito se zahvaljujemo milostivemu g. proštu dr. S. Elbertu ter prečastiti duhovščini, slavni požarni brambi šent-jernejski in vsem onim, ki so v velikem številu prišli od blizu in daleč izkazat dragi pokojnici zadnjo čast, posebno pa prijateljem iz Novega mesta. Iskrena hvala tudi vsem darovalcem krasnih vencev in vsem, ki so nam z izrazi svojega sožalja lajšali našo boleat.

Št. Jernej, 6. maja 1905. 1500
Žalujoči ostali.

Kontoristinja
zmožna slovenščine in nemščine se išče.
Ponudbe pod poštni predal št. 26. 1503-1

Odda se za avgust prodajalna in stanovanje
z dvema sobama in pritliklinami v Židovskih ulicah št. 1. 1495-2
Vpraša se v I. nadstropju.

Prijazno stanovanje
se odda na Starem trgu št. 26 v III. nadstropju (solnčna stran in pogled na vodo) od 1. avgusta naprej obstoječe iz 2 sob, kuhinje, shrambe in drvarnice. 1498-2
Več se izve pri hišniku.

Išče se za avgust stanovanje
z eno sobo in kuhinjo, hlevom za dva konja in skladščem v bližini južne železnice.
Ponudbe se prosijo na upravništvo „Slov. Naroda“. 1439-3

Stanovanje
na Kongresnem trgu št. 13, v I. nadstropju, obstoječe iz 4 sob s pritliklinami, se odda za avgustov termin. Več se izve pri hišniku istotam ali v pisarni ravnateljstva užitinskega zakupa, Dunajska cesta št. 31. 1442-5

Vekosl. Zvonimira Zora
nadzornika deželne naklade
ki je danes, dne 7. maja, ob 4. uri popoldne nenadoma umrl v 44. letu svoje dobe.
Truplo dragoga pokojnika se bo prepeljalo v torek, dne 9. maja, ob 5. uri popoldne iz hiše žalosti, Miklošičeva cesta št. 35 na pokopališče k Sv. in tu položilo v lastno rakev.
Prosi se tihega sožalja. 1510
V Ljubljani, 8. maja 1905.

Zahvala.
Za vse mnogobrojne dokaze iskrenega sočutja povodom smrti gospe

Marije Mandič
soproke mag. uradnika
izražava preč. gosp. prelatu Rozmanu, gg. pevcem za krasno petje, za vse krasne darovane vence in vsem ter vsakemu posebej za spremstvo k večjemu počitku najiskrenejšo zahvalo.
Ljubljana, 8. maja 1905. 1511
Štefanja Fiala. Anton Volta.

Spreten gostilničar
oženjen, brez otrok, išče gostilno na račun ali v najem v mestu ali na deželi, ker že veliko let izvršuje gostilniško obrt. 1499-2
Pismene ponudbe do 1. junija posterestante Ljubljana pod št. 100.

Vino
izvrstno, la, belo ali rdeče, lastnega pridelka, se dobiva liter po 21 kr. franko postaja Videm Krško pri Gustav Schalku v Sevnici. 1505-1

Gozdni manipulant
za Kranjsko se išče za takojšnji nastop. Oziralo se bo samo na zdrave osebe, ki so že dlje časa imele posla pri eksploitaranju bukovega lesa. 1499
Ponudbe z navedbo starosti, rodovinskega stanja in zahtev plače pod „Žaga 100“ uprav. „Slov. Naroda“.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.
C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.
Izvod iz voznega reda.
Veljaven od dne 1. maja 1905. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA NA TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Beifing v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m zjutraj obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Beifing v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 44 m dopoldne obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Solnograd, Inomost, Bregenc, Ženeva, Pariz, Dunaj. — Ob 8. uri 58 m popoldne obojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Klein-Beifing v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, (direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, direktni voz I. in II. razreda). — PROGA V NOVO MESTO IN KOČEVJE. Osebnih vlakov. Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novo mesto, Straža, Toplice, Kočevje, ob 1 uri 5 m pop. istotako. — Ob 7. uri 8 m zvečer v Novo mesto, Kočevje. — PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 25 m zjutraj obojni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, direkt. voz I. II. razr.). Solnograd, Franzensfeste, Linc, Steyr, Ljubno, Celovec, Beljak, Ob 7. uri 12 m zjutraj obojni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m dopoldne obojni vlak z Dunaja čez Amstetten, Prago (direktni voz I. in II. razreda), Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejovice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Ženeva, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezera, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Smohor, Pontabel. — Ob 4. ur 29 m popoldne obojni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 06 m zvečer obojni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selzthal in Inomosta, in Solnograda čez Klein-Beifing, iz Steyra, Lince, Budejovic, Plzina, Mar. varov, Heba, Francovih varov, Prage in Lipskega. — PROGA IZ NOVEGA MESTA IN KOČEVJA. Osebnih vlakov: Ob 8. uri 44 m zjutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih — PRIHOD V LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 10. uri 59 m dopoldne, ob 8. uri 10 m zvečer, Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih — Čas prihoda in odhoda je označen po srednjeevropskem času ki je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

Službe išče
kot prodajalka ali voditeljica filijalke mlada ženska oseba, ki je popolnoma izurjena v špecerijski stroki. Gre tudi na deželo.
Naslov pove upravništvo „Slov. Naroda“. 1504-1

Lepo stanovanje
z dvema sobama in vsemi pritliklinami, se zaradi odpotovanja odda s 1. junijem.
Več pove g. Alojzij Gangl na Karlovski cesti št. 32. 1502-1

Prodajalna
se odda s 1. avgustom
Kongresni trg št. 6.
Več se poizve pri hišni oskrbnici istotam. 1508

Bled.
Mlade dame, ki so potrebne razvedrila in žele prebiti poletje na Bledu pri zasebni rodbini, se sprejmejo v popolno oskrbovanje. Strogo nadzorstvo in dobra postrežba sta zagotovljeni.
Vprašanja glede natančnejših podatkov naj se pošljejo pod šifro „Bled“ do 15. maja t. l. na upravništvo „Slov. Naroda“. 1509-1

Lepo stanovanje za letoviščarje
s 4 sobami ter kuhinjo z vso opravo, v prijaznem kraju na Gorenjskem, pol ure od postaje Lesce, ali 10 minut od Poljč, se odda za poletno sezono v najem.
Kje — pove upravništvo „Slov. Naroda“. 1458-1

Svarilo!
Moj bivši premogarski hlapec Janez Kramer je pri meni izstopil iz službe ter ni opravičen v mojem imenu česa naročati ali prodajati, niti sprejemati denarja.
Ljubljana, 8. maja 1905.
Martin Lampert
prevoznik podjetnik
1507 Kolodvorske ulice.

Vabilo
9. občnemu zboru Posojilnice in hranilnice v Moravčah
dne 15. maja 1905
v Moravčah št. 1.
SPORED:
1.) Poročilo načelnikstva.
2.) Poročilo nadzorništva.
3.) Volitev načelnikstva in nadzorništva.
4.) Čitanje revizijskega poročila in prememba pravil.
5.) Slučajnosti.
Moravče, 4. maja 1905.
1508 Načelnstvo.

Roparska morilca
Franciško in Henrika Klein
z Dunaja
v naravni velikosti si lahko ogledate od danes naprej
v Traberjevem muzeju.
Vstopnina 40 vin. 1475-

Med. univ.
1501-1
DR. IVAN ZAJEC
ordinira
v novozgrajenem hotelu „UNION“
Francišanske ulice št. 2, I. nadstr.

Več stanovanj
se odda za takoj in za avgust v Sposkiški št. 22 ob glavni cesti.
Več se izve pri Antonu Stirnu istotam. 1480-

Sprejme se takoj izprašan kurjač
v pivovarni AUER. 1480-

Stanovanje
do avgusta se odda in sicer v I. nadstropju 3 sobe s pritliklinami, v II. nadstropju istotako.
Natančno se izve v Rožnih ulicah št. 41, pritlično. 1485-

Prodajalko
izvežbano v špecerijski stroki, pošteni in marljivo ter s primerno kavej sprejme v službo
M. LAVRENČIČ
Šiška pri Ljubljani.
Prodajalno lahko prevzame na račun

Službo
dobi takoj zadostno izobražena, ne premlada dama, ki ima energičen nastop kot gospodinja večje družine in primerno izobrazbo, katero bi morala uporabiti za vzgojo dveh otrok. — Bija mora obenem tudi dobra kuharica.
Naslov pove upravništvo „Slov. Naroda“. 1460-

Gostilna
na deželi se odda takoj v najem ali pa na račun pod jako ugodnimi pogoji. Radi ugodne lege se lahko uvede tudi trgovina s špecerijskim blagom.
Naslov pove upravništvo „Slov. Naroda“. 1462-

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“
Podružnica v CELOVCU. Kupuje in prodaja vse vrste rent, zastavnih pisem, priporitet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz. Promese izdaja k vsakemu žrebanju.
Akcijski kapital K 2.000.000.— Zamenjava le ekskomptujo izrečane vrednostne papirje in vnovčujo zapale kupone. Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavejce. Ekskompt in inkasse menic. Borzna naročila.

Rezervni zaklad K 200.000.—. Baje prodajo na vrednostne papirje. Zavaruje srečke proti kurznj izgubi. Promet s čekl in nakaznicami.

Podružnica v SPLJETU. Denarne vloge sprejema v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložni denar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga. 8-53

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“
Podružnica v CELOVCU. Kupuje in prodaja vse vrste rent, zastavnih pisem, priporitet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz. Promese izdaja k vsakemu žrebanju.
Akcijski kapital K 2.000.000.— Zamenjava le ekskomptujo izrečane vrednostne papirje in vnovčujo zapale kupone. Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavejce. Ekskompt in inkasse menic. Borzna naročila.

Rezervni zaklad K 200.000.—. Baje prodajo na vrednostne papirje. Zavaruje srečke proti kurznj izgubi. Promet s čekl in nakaznicami.

Podružnica v SPLJETU. Denarne vloge sprejema v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložni denar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga. 8-53